CE FACEM, TOTUȘI, PENTRU FOTBAL ...ȘI — MAI ALES — CÎND?...

Am fi vrut ca la început de an să oferim cititorilor noștri — așa cum am făcut și anul trecut cam la aceeași dată (5 ianuarie) — calendarul competițional de primăvară complet. Adică, datele etapelor returului campionatului la toate cele trei divizii (A,B, și C), precum și programul meciurilor intertări. O facem și acum, dar cerînd scuzele de rigoare cititorilor pentru caracterul foarte sumar al calendarului pe care-l anunțăm :

3 MARTIE : **16-imile de finală ale Cupei României** (intră în joc și echipe de „A") ;

10 MARTIE : **prima etapă a returului diviziei A ;**

28 APRILIE : **meciul amical cu Iugoslavia, la Belgrad.**

Este tot ce-i sigur la ora actuală dintr-un calendar care, la drept vorbînd, trebuia știut, în forma lui definitivă, încă de la sfîrșitul anului trecut, astfel încît echipele să-și poată începe pregătirile după o planificare în raport cu programul returului. Nu mai insistăm asupra importanței pe care o are publicarea la timp a unui program pentru desfășurarea instruirii jucătorilor. Nu-i suficient să se cunoască data începerii sezonului oficial ; echipele trebuie să cunoască dinaintea inaugurării pregătirilor întregul program pentru că — și acest lucru vrem să-l subliniem — în funcție de el își pot planifica să atingă forma maximă în anumite perioade, considerate ca foarte importante pentru poziția lor în clasament.

De aceea considerăm neadmisibil faptul că federația N-A DEFINITIVAT ȘI PUBLICAT ÎN TIMP UTIL CALENDARUL COMPETIȚIONAL.

Aprecierea rămîne neschimbată chiar dacă ne-am referi la faptul că **programul intern este strîns legat de cel internațioanl**, că **datele etapelor de campionat se stabilesc** (și e bine că se procedează astfel) **în raport cu cele ale jocurilor reprezentativelor.** Dar, dacă nici acest calendar nu-i definitivat, vina este tot a federației, care dovedește lipsă de prevedere și operativitate, de spirit gospodăresc. Constatarea nu-i nouă. Și în trecut federația noastră a lucrat în asalt în această privință, alcătuindu-și calendarul internațional în ultimul moment, găsindu-și greu adversari pentru că, de regulă federațiile străine au... prostul obicei de a-și pune la punct cu mult timp înainte programul pentru anul următor. Povestea se repetă, cum se vede, și pentru noi va fi greu să ne îmbogățim cît de cît calendarul **acum cînd marea majoritate a federațiilor europene, avînd asigurate meciurile pe 1968, sînt preocupate de cele din 1969 și 1970...**

În momentul de față avem sigură o singură partidă internațională, cea menționată mai sus : cu Iugoslavia la 28 aprilie (inițial fixată la 8 mai și apoi devansată la cererea forului iugoslav). **Sar putea ca această întîlnire să devină triplă,** la propunerea federației noastre, adică să se confrunte și echipele de tineret și juniori. În rest...

Meciul cu Brazilia, anunțat pentru 26 iunie la București este

DE LA O SĂPTĂMÎNĂ LA ALTA

incert. El este acceptat de noi în principiu dar n-a fost încă confirmat. Se pare că mai sînt discuții în legătură cu unele detalii de organizare. Este cazul însă, ca federația noastră să insiste pentru perfectarea unui asemenea meci. **Sînt și alte țări care ar dori să-i găzduiască pe vestiții fotbaliști brazilieni. Forul iugoslav, de pildă, după cum anunță ziarul „Fotbal" din Zagreb, speră să angajeze un meci cu Brazilia, în cadrul turneului acesteia în Europa.** Dar, cum fotbaliștii sud-americani nu vin decît pentru 4 jocuri pe continentul nostru, să nu cumva să renunțe, la unul din cele anunțate, iar acesta să fie tocmai cel cu reprezentativa noastră...

Cum se vede, **calendarul internațional se prezintă foarte sărac și nu vedem cum s-ar mai putea acoperi strictul necesar** (2—3 meciuri pe sezon) **în acest an,** afară de eventualitatea vreunei oferte de ultimă oră. Dar se poate baza un calendar pe ceea ce poate să „pice" ? Desigur că nu și iată de ce se impune o schimbare în felul de a fi tratată problema calendarului internațional, de ce ESTE NECESARĂ MAI MULTĂ GRIJĂ, MAI MULTĂ OPERATIVITATE.

Perspectivele activității internaționale a echipelor de club sînt și mai restrînse. E drept că în această privință există dificultăți (și în primul rînd faptul că diferitele campionate naționale au loc la date diverse). Totuși **se poate face ceva mai mult în acest domeniu, foarte important pentru că angrenează în activitatea internațională o masă mai largă de jucători decît programul loturilor reprezentative, afectat îndeobște unui număr restrîns de jucători și de multe ori aceeași.** Cunoscîndu-se rolul stimulativ al meciurilor internaționale, în special pentru tinerii jucători, este în interesul fotbalului nostru **să se asigure echipelor de club un program stabil și bogat,** folosindu-se în acest scop zile din mijlocul săptămînii.

În plus — și facem această sugestie — **federația noastră ar putea organiza o serie de jocuri întîlniri în zilele în care evoluează reprezentativa sau reprezentativele.** De pildă, la 28 aprilie ar putea fi perfectate cît mai multe întîlniri între echipele noastre și iugoslave din prima divizie, la noi și în deplasare, eventual în cadrul unor turnee de cîte 2—3 jocuri, programate înainte, în ziua și după partida Iugoslavia-România. Ar fi foarte interesant și, mai ales, foarte util pentru formațiile noastre de club din diferite centre.

În sfîrșit, am fi dorit ca la veștile despre începerea, cu mult elan, a pregătirilor echipelor pentru retur să adăugăm și pe cele referitoare la **punerea în aplicare a măsurilor impuse de cerințele fotbalului nostru și în special de pretențiile față de el, și menite să-i impulsioneze activitatea,** determinînd în bună măsură progresele dorite. Au fost îndelung studiate și apoi preconizate o serie de măsuri privind : așezarea echipelor pe noi baze organizatorice, administrative și financiare ; reglementarea precisă și riguroasă a raporturilor cluburi-jucători ; stabilirea viitorului sistem competițional (și anunțarea lui din timp, acum înainte de retur); reînființarea campionatului de tineret ; statutul federației ; într-un cuvînt probleme de rezolvat în primă urgență. Dar, nici în această privință nu sîntem în măsură să aducem vreo noutate. Încă se mai discută și, normal, TRECEREA LA FAPTE ÎNTÎRZIE. Timpul însă trece, nu așteaptă și, mai ales, nu iartă. Fotbalul nostru a mai traversat asemenea perioade de stagnare și tergiversările în aplicarea măsurilor considerate ca potrivite pentru a-l scoate din impas au făcut să se piardă ani buni de lucru, efectul fiind accentuarea rămînerii sale în urmă. Greșeala nu trebuie repetată. **Biroul federal trebuie să treacă de îndată la acțiune,** acum, dacă vrea să facă ceva pentru fotbal. Nu-i timp de pierdut. El trebuie să acționeze mai ferm și mai insistent în direcția aplicării cît mai urgente a măsurilor necesare îmbunătățirii activității fotbalistice.

Faptele trebuie să ia locul discuțiilor.

Petre GAȚU

PROBLEME TEHNICE ACTUALE

în discuția antrenorilor, la cursul de la Snagov

Obișnuitul curs de perfecționare a antrenorilor organizat de F. R. Fotbal în fiecare vacanță fotbalistică de vară sau de iarnă, a început — în sfîrșit — marți, la Snagov. Spunem **în sfîrșit** pentru că, programat inițial pentru mijlocul săptămînii trecute, el n-a putut fi deschis nici luni, după cum se stabilise ulterior, din cauza viscolului care a făcut ca o parte dintre antrenori și dintre lectori să nu poată ajunge la Snagov. Din această cauză, ca și a faptului că antrenorul englez **Roy Meads,** anunțase că nu mai poate veni din cauza unei epidemii de gripă ce bîntuie în insulele britanice, lipsește, programul a fost din nou restructurat.

Și astfel, în loc de o consfătuire care să dureze două zile și un curs propriu-zis de șapte zile, s-a ajuns la un „mixtum compositum" de cinci zile în care vor fi prezentate o serie de referate și se vor ține cîteva lecții practice.

Nu știm care va fi eficiența reală a acestor lecții și referate, dacă **ținem seama că o serie de antrenori ai echipelor din prima divizie, aflate la începutul perioadei de pregătire, nu pot fi prezenți.**

Absent este, de altfel, și directorul tehnic al federației — cel ce avea menirea, în mod normal — să dirijeze acest curs de perfecționare. Oare nu ar fi fost mai bine ca această întrunire a antrenorilor—deosebit de utilă datorită schimbului de experiență și prezentării noutăților survenite pe plan mondial — să fi avut loc mai devreme și anume imediat după ce echipele au luat vacanță ?

Cu toate astea, față de cursurile anterioare, cel ce se desfășoară în aceste zile la Snagov prezintă **cîteva puncte noi, de atracție, din care antrenorii noștri de fotbal pot trage învățăminte prețioase.** Astfel, ei îl vor asculta pe multiplul campion olimpic, mondial și european, **Aurel Vernescu.** El le va povesti acestora despre antrenamentele sale încrîncenate, care i-au adus, în final, atîtea satisfacții și din care atît antrenorii de fotbal cît și jucătorii au atîtea de învățat privind, în special, interesul pentru o cît mai bună prezentare la competiții. Apoi, prof. **Ion Kunst-Ghermănescu,** secretar al C.N.E.F.S., va împărtăși din experiența sa de antrenor al echipei naționale masculine de handbal, de două ori campioană a lumii. Va mai lua cuvîntul prof. **Ion Corneanu.** El va înfățișa ascultătorilor aspecte din pregătirile lotului național de lupte. Toate acestea, în completarea expunerii tov. dr. în științe pedagogice **Emil Ghibu,** vicepreședinte al C.N.E.F.S., care a susținut în fața celor aproape 80 de antrenori și metodiști un referat intitulat „Din

(Continuare în pag. 6—7)

S-a supărat văcarul pe sat...

În sfîrșit, de-acum putem fi liniștiți...

Ce trebuie să facem pentru a avea un fotbal mai bun nu știm încă, dar știm esențialul, știm adică **„De ce rămînem mereu în urmă".** A picat, ca un salvator „deus ex machina", antrenorul Colea Vîlcov și ne-a deschis capetele, prin articolul său din ziarul „Sportul" de duminică 7 ianuarie.

Ei bine, rămînem în urmă, nici mai mult nici mai puțin decît pentru faptul că la ancheta privind desemnarea celui mai bun jucător al anului trecut, primul loc i-a revenit lui Dobrin (!?). Pe un sfert din articolul său, antrenorul Colea Vîlcov tună și fulgeră împotriva lui Dobrin, împotriva „fostilor tehnicieni de la conducerea federației" *), împotriva întregii prese de specialitate, împotriva antrenorilor de Divizia A și — implicit, deși n-o spune expres — împotriva miilor de cititori ai revistei „Fotbal" care au îndrăznit să spună că le-a plăcut cum a jucat Dobrin în 1967 și i-au dat votul.

Dar nu numai atît !

Autorul articolului, simțind probabil nevoia tehnicizării epocalului său articol inventează niște criterii pentru calificarea jucătorului de clasă, pe care le sistematizează savant și le numerotează didactic și — după fiecare număr și enunțare — bagă și cîte o paranteză în care decretează profesoral : 1. **Dobrin nu o are,** 2. **La Dobrin lipsește,** 3. **Dobrin nu le are nici pe acestea.**

Una peste alta, Dobrin n-are nici o calitate, nici un merit, este un „zero absolut". Și atunci, voi, antrenori care l-ați băgat de 7 ori în echipa națională în acest an ; voi, ziariști care i-ați dat note mari la meciurile de campionat, voi cei 11 antrenori de divizia A care i-ați scris numele pe buletinele de anchetă, voi spectatori care l-ati aplaudat, voi toți sînteți niște orbi și niște ignoranți. V-a plăcut în 1967, în întreg fotbalul românesc, un jucător care nu e nici Pele, nici Eusebio, nici Law, nici Mazzola, singurii creditați, în clasificarea lui Colea Vîlcov, cu note de trecere și la punctul 1 și la 2 și la 3 ! **)

„Și atunci, cum de a fost decretat Dobrin jucătorul nr. 1 al anului ?" — se întreabă indignat Colea Vîlcov...

Cu alte cuvinte, îi avem noi pe alții ; niște Pele și niște Eusebio ; pe care i-am sacrificat și i-am năpăstuit de dragul lui Dobrin, că piteșteanul e prieten cu 44 de ziariști, cu 11 antrenori de la 11 echipe de Divizia A și cu iubitorii de fotbal de la care a primit 3516 puncte...

Dar, la urma urmei, n-am înțeles un lucru : antrenorul C. V. e supărat că a ieșit primul Dobrin (și nu un alt jucător) sau — ceea ce de fapt l-ar onora — că cel mai bun jucător al nostru pe 1967 nu e de clasa lui Pele sau Eusebio ? Articolul său din „Sportul" are meritul esențial consemnat în primele noastre rînduri, dar lasă neelucidată această întrebare...

Ei bine, tovarășe Vîlcov, îți facem o zguduitoare mărturisire : și nouă ne pare rău că Dobrin nu e Pele sau Eusebio. Dar ce putem face, din moment ce în anul 1964, cînd te-ai întors dumneata din concediul de 18 zile petrecut în Cehoslovacia și cînd i-ai făcut președintelui F.R.F. de pe atunci extraordinara comunicare că **„avem jucători tineri mai talentați decît au cehii",** fostul președinte a făcut greșeala (pentru care, sîntem siguri, se căiește) de a nu-ți încredința pe loc, dumitale, conducerea fotbalului românesc ?... Iată, plătim cu toții, acum, acea eroare fundamentală și azi trebuie să ne mulțumim.. cu Dobrin, care nu răspunde prezent nici la punctul 1, nici la punctul 2, nici la punctul 3 din chestionarul dumitale.

Ei, hai, tovarășe Vîlcov, fii mai indulgent. Înțelege și dumneata proverbul cu „chiorul în țara orbilor" și fă-i lui Dobrin și tuturor celor nepricepuți și necjutorați care-l apreciază cît de cît, o mică concesie.

Și iartă tot satul care te-a supărat, iartă-ne în primul rînd pe noi care n-am falsificat rezultatul anchetei ci am publicat riguros exact bilanțul cifric al opiniilor exprimate.

Știm acum ce ar fi trebuit să facem ! Ar fi trebuit ca, după ce am totalizat voturile, să-ți comunicăm dumitale rezultatul, să te întrebăm dacă ești de acord și — cum nu ești de acord cu Dobrin — să-l ștergem dintr-un condei și să anulăm ancheta.

În orice caz, credem că Dobrin îți e recunoscător măcar pentru cele cîteva rînduri de bunăvoință în care spui că **„în toamna trecută... antrenorii echipei F.C. Argeș... i-au creat posibilități mari să-și manifeste talentul și unele calități".** Și în continuare : **„Dobrin a reușit să recîștige o situație ce părea definitiv pierdută" ***)**

După ce am citit, în redacție, fulminantul articol al specialistului C. V. ne-am întrebat ce l-a determinat să ia această poziție, de ce atîta înverșunare ?

Oare, C. V. are ceva cu Dobrin ?

Oare, are el ceva cu argeșenii, în general ?

Oare vrea să se răfuiască cu colegii care au posturi la echipe de divizia A și cu ziariștii, care de la un timp nu prea îi mai publică traduceri ?

Am ajuns însă la concluzia că nu e vorba de nici una din aceste supoziții și că antrenorul Vîlcov, înrăit de anonimatul în care plutește de cîțiva buni anișori, s-a decis să spargă plafonul mediocrității și că singura cale care i s-a părut accesibilă ar fi originalitatea cu orice preț. ****)

Ne bucurăm că-l putem ajuta, popularizîndu-i ideile, chiar dacă pentru aceasta sacrificăm un spațiu pe care n-avem dificultăți în a-l acoperi...

Radu URZICEANU

---

*) Cît e de dezinformat antrenorul Vîlcov se vede și din faptul că el afirmă că alegerea celui mai bun fotbalist al anului s-a făcut cu consultarea *„foștilor tehnicieni de la conducerea federației" (!?).* Noi nu ne amintim să fi existat și acest criteriu. Sau antrenorul C. V. găsește că n-ar fi în ton cu moda dacă n-ar arunca niște vorbulițe și la adresa fostei federații...

**) Pentru lămurire. La punctul 1, C. V. pune *„o mare capacitate de manevră"*, la 2 *„simț colectiv"* și la 3 *„calități morale și de voință"*. Acestea sînt — după tehnicianul neînțeles — singurele criterii ale clasei jucătorului. Să terminăm, deci, cu basmul talentului, al tehnicii individuale, cu simțul tactic în teren etc.

***) Curioasă optică de specialist! Situația *„definitiv pierdută"* a lui Dobrin apărea cînd piteșteanul nu împlinise încă 20 de ani...

****) În activitatea sa de antrenor, G. Vîlcov n-a scos nici o performanță cu echipele antrenate și nici n-a creat niscai jucători de clasă.